

зувать съдници-тѣ: виждь, мы не знаемъ, истиняж ли казувашь, или лъжешь; ако быхме знаали, че лъжешь, тогава щехме да ти накажемъ. Намѣсто насъ има да ти накаже Богъ, защото Богъ обыча истиняж-тж и наказва за лъжж-тж. Тогава го накарватъ да каже прѣдъ священи лица, какво вѣрва и той, че Богъ знае всички-тѣ му мысли, и че иска да го накаже Богъ, ако не казва истиняж. Това ся нарича *клетва*. Който ся кълне на лъжж, сирѣчь, който призыва Бога свидѣтель въ лъжж, доказва, че той ничто не почита на тойзи свѣтъ, кога само иде нѣчто за неговж ползж, и че ничто, ни чловѣцы, ни Богъ, не може да го воспре да не повреди всички-тѣ чловѣцы, кога му падне случай. На такъвъ чловѣкъ гледа свѣтъ-тѣ, като на хищный вълкъ, който живѣе само отъ грабителство. Другы-тѣ чловѣцы не сж безонасны, догдѣто не исчезне той отъ лице-то на земѣ-тж; подирь смъртъ-тж му го оставятъ на Бога, на Когото отъ наказаніе-то той не ся боеше.

Клетва-та е работа важна, затова прѣди да ся закълнемъ, трѣбва здраво да размышляваме и съвършено да сме увѣрены въ онаѣ работж, за койт о ся кълнемъ. Който ся кълне безъ размышленіе и безъ нуждж, доказва, че той е такъвъ чловѣкъ, комуто думж-тж не трѣбва да вѣрваме; и повечето не си вѣрватъ на такыва чловѣцы думы-тѣ и тогава, ко-